

[Undervisningsministeren]

sige, at hvis dette er en klækkelig forbedring af de studerendes situation, så betyder det altså også en præcis lige så klækkelig skatteforhøjelse. Tingene hænger sammen, og det er jo dette sidste, der er årsagen til, at vi viger tilbage i regeringen for at tage så stort et skridt på så kort tid, som de Radikale her foreslår.

Så kan jeg vist ikke nuancere det mere, end at jeg tror, at selv hr. Rahbæk Møller – selv om han vandrer hvileløst rundt – må sige, at disse økonomiske betragtninger nærmer sig det ubestridelige.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg fik ikke helt fat i, hvornår gældssaneringsforslaget kommer. Var det efter jul?

Og så er jeg meget ked af den argumentation, ministeren brugte med hensyn til gælds-saneringsforslaget. Ministeren sagde, at det var teknisk meget vanskeligt, for når man på den ene side havde en gruppe mennesker, der havde misligholdt deres lån og på den anden side havde nogle, der ikke havde misligholdt deres lån, hvordan klarede man det så for dem, der havde misligholdt deres lån, uden at håne dem, der ikke havde gjort det? Jeg synes, ministerens udgangspunkt er en mistænkeliggørelse af en gruppe mennesker, som er endt i en utrolig katastrofal og ulykkelig økonomisk situation på grund af en stor låntagning og på grund af en rente, som bare accelererede på et tidspunkt. Jeg vil faktisk tillade mig at gå ud fra som givet, at ingen studerende har misligholdt deres lån med vilje, fordi de nu engang havde lyst til det for at snyde staten, og hvis der endelig skulle være ti, så er det faktisk ikke dem, det gælder om at hjælpe. De er ret ligegyldige. Dem, det gælder om at hjælpe, er de tusindvis af mennesker, som er endt i en ulykkelig situation på grund af politikken dengang. Jeg synes ikke, regeringen skulle bruge tiden på at fange 10 snydere, men på at hjælpe dem, der har behov for det.

Estrup (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men blot kvittere for undervisningsministerens sidste indlæg, som jeg synes var væsentlig mere nuanceret, som også ministeren selv gav udtryk for. Det hilser jeg velkommen.

Jeg mener, det kan gavne den debat, vi skal have om forslaget, og det udvalgsarbejde, vi sideløbende skal have.

Ministeren siger, at man plejer at modregne skatteprovenu og den slags ting. Det kan da godt være, men det er jo ikke det, der er den store modregning i det regnestykke, som er stillet op i forslaget. Det, der gør den store forskel, det, der virkelig batter noget i denne sammenhæng, er, at statslånene nu forsvinder, fordi vi ikke laver den traditionelle form for statslån, som man har i dag, men laver en rentesikringsordning. Det er også en bemærkning, som jeg i første omgang ikke fik givet til fru Connie Hedegaard, som åbenbart ikke havde forstået den side af forslaget. Det er ikke her, forslaget er dyrt. Her er det nemlig ekstraordinært billigt, for det er simpelt hen kun renteforskellen, vi skal bruge, og det er jo en ordning, vi kender fra en række andre dele af vores finansieringssystem.

Så skal jeg blot føje nogle enkelte bemærkninger til og sige, at jeg i første omgang heller ikke nåede at sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at det er klart, at der er en række detaljer, som vi ikke har fået med i forslaget i første omgang. Det er jo et beslutningsforslag, men det er naturligvis ikke ensbetydende med, at det endelige lovforslag skal mangle de pågældende ting. Jeg mener, det er helt oplagt, at forhold f.eks. vedrørende forsørgelsesbyrder og sådan noget skal der tages hensyn til. Jeg synes også, vi skal kigge på problemet med indvandrerne, det er jeg positivt stemt over for. Det er jo ikke noget, vi har drøftet her i salen i øvrigt, men det er klart, at der er grænser for, hvor langt man kan gå i retning af at give indvandrere en mulighed som den, der blev efterlyst.

Så vil jeg sige til fru Elsebeth Kock-Petersen, at det er klart, at dette forslag skal ses i sammenhæng med, hvad vi gør for de unge bistandsklienter, og den langsigtede løsning, som i hvert fald flere af os stiler mod på dette område, skal naturligvis være sådan, at vi ikke lader dem i stikken, men sikrer, at det, som starter her for uddannelsessøgende, bliver koordineret med det, der skal ske for unge bistandsklienter, sådan at vi i fællesskab kan hæve niveauet til det, der er det rimelige.

Endelig vil jeg så føje til, at jeg mener også, det haster ganske alvorligt nu med gælds-saneringsforslaget. Jeg håber, at ministeren